

Na mednarodnem UNESCO taboru

Od ponedeljka, 24. oktobra, pa do petka, 28. oktobra, je v Pišecah na OŠ Maksa Pleteršnika potekal 17. mednarodni UNESCOV tabor 'Premikamo meje', tokrat z naslovom 'Zrno do zrna'. Sodelovalo je preko dvajset šol iz različnih držav. Tabora sva se udeležila Jonatan Cencelj in Ester Evelin Zajec iz Šolskega centra Rogaška Slatina. Projekt je temeljil na stročnicah. V konceptu projekta sva se udeležila različnih delavnic, ki so se izvajale na sami osnovni šoli Maksa Pleteršnika Pišce in v okolici kraja. Udeležila sva se filmske, fotografske in angleške delavnice. V okviru tabora

sva si ogledala tudi grad Rajhenburg, mesto Brežice, čokoladnico in pekarno skladišča žit. Družili smo se s starejšimi občani, kjer smo čas posvetili stari tradiciji, ličkanju oz. kožuhanju. Izvedli smo tudi kosanje piknik ter se zabavali na koncertu Dablابلus. Doživela sva veliko novega, predvsem v ustvarjanju novih idej in sklepanja novih prijateljstev. Vsekakor nam ni zmanjkalo dela, ki smo ga v zaključku predstavili na zaključni prireditvi. V Pišecah sva doživela nepozaben teden s prekrasnimi ljudmi ter prelepo okolico.

*Jonatan Cencelj
in Ester Evelin Zajec, 2. c*

Ester Evelin Zajec in Jonatan Cencelj na UNESCOVEM taboru v Pišecah. Foto: Ester Evelin Zajec

Pripravil: Šolski center Rogaška Slatina

Po avstrijskem Koroškem

V soboto, 15. oktobra, smo se gimnazijci tretjih letnikov Šolskega centra Rogaška Slatina (ŠCRS) odpravili na naravoslovno ekskurzijo v Celovec.

Kljub zgodnji jutranji uri in dežnim kapljam smo se navdušeni odpravili na popotovanje onkraj meja Slovenije po avstrijski Koroški. Pot nas je vodila skozi Velenje, Slovenj Gradec, Dravograd in vse do Avstrije. Med vožnjo po Avstriji nas je vodička seznanila z mnogimi zanimivimi podatki. Izvedeli smo, da je na tem območju zelo velik delež Slovencev, saj jim je Avstrija v preteklih letih ponujala veliko poceni zazidljivih parcel. Slovenci so to izkoristili, kajti njihovi cilji so temeljili na želji po zaposlitvi in boljšem življenju, kar jim je lahko omogočilo le življenje prek meje.

Naš prvi daljši postanek smo naredili v kraju Kočuha (Gotschuchen), južno od Celovca, kjer nas je čakal EXPI – razstava interaktivnih eksperimentov za male in velike raziskovalce. Polni pričakovanj smo se odpravili preizkušat male eksperimente. Spozna-

vali smo delovanje tornada, učinek črne luknje, delovanje strele, ravnotežje, razpadanje radioaktivnih delcev, magnetno polje, optične prevare ... Na dvorišču pa smo si ogledali še Amesov prostor, ki nas je s svojo iluzijo preprosto navdušil. Seveda nismo želeli izpustiti velikih milnih mehurčkov, za katere nas je deževno vreme skoraj prikrajšalo, saj se je milnica dodobra razredčila in nam želela uničiti otroško veselje.

Celovec

Po zelo zanimivem in predvsem drugačnem začetku dneva smo se siti, poučeni, pripravljene na novo destinacijo in v želji, da bo nadaljevanje dneva še boljše, odpravili proti Celovcu.

Obisk mesta smo začeli z ogledom starega mestnega jedra, mimo glavnih mestnih znamenitosti (stari trg, mestna hiša, zmajev vodnjak ...). Kot pa se za obisk Celovca spodobi, smo se ustavili tudi v Deželni hiši, kjer hranijo predmete, povezane z nastankom naše male države. Najprej smo vstopili v dvorano grbov, ki nas je očarala s kar 665 grbi. V dvorani je svoje mesto pod veličastnimi baročnimi poslikavami grbov zavzemal tudi knežji kamen, simbol slovenske karantanske države, ki je imela središče na Gosposvet-skem polju. Na tem kamnu

Dijaki ŠCRS skupaj s profesoricama Zdenko Petelinšek in Vesno Kobilšek v Celovcu. Foto: arhiv ŠCRS

so svobodni slovenski kmetje (kosezi) predajali oblast knezom. Na koncu smo se ustavili še v deželnem parlamentu, se posedli za mize in se za trenutek lahko pretvarjali, da imamo pomembno zasedanje. Ko smo si ogledali še Alter platz, smo se odpravili na kosilo in se za kratek čas razgubili med množicami turistov in domačinov.

Gosposvetško polje

Po kosilu smo si ogledali še Gosposvetško polje, natančneje vojvodski prestol, kjer so ustoličevali karantanske kneze. Po mnogih zgodovinskih podatkih, ki so se navezovali na to prvo politično tvorbo, s središčem na Krnskem gradu, smo se že malce utrujeni zno-

va povzpeli na avtobus in se odpeljali do zadnje postaje za ta dan.

Kot je bilo obljubljeno, smo dan zaključili tako zabavno, kot smo ga začeli. Odpravili smo se v bližino Beljaka in se povzpeli na Opičjo goro (Affenberg). Tam so nas v nemščini in angleščini seznanili s trenutno populacijo 153 makaki opic, ki so nas z zanimanjem opazovale, čeprav so bile zelo zaposlene z jabolki.

Naše enodnevno potovanje se je tako zaključilo. Polni novih doživetij smo se v večernih urah odpravili nazaj proti Rogaški Slatini.

*Viktorija Bosnar, 3. a, in
Valentina Bek, 3. B*

Gosposvetško polje je izjemno povezano s slovensko zgodovino, saj so tam naši predniki oblikovali prvo samostojno državno skupnost Karantanijo. Svoje kneze so volili z edinstvenim običajem ustoličevanja na knežjem kamnu.